

Judaism and Human Sexuality

Gemara
Yevamos 63b

תניא.

רבי אליעזר אומר: כל מי שאין עוסק בפריה ורביה – כאילו שופך דמים. שנאמר "שופך דם האדם באדם דמו ישפך" וכתיב בתריה "ואתם פרו ורבו". רבי יעקב אומר: כאילו ממעט הדמות, שנאמר "כי בצלם אלהים עשה את האדם" וכתיב בתריה "ואתם פרו וגו'". בן עזאי אומר: כאילו שופך דמים, וממעט הדמות, שנאמר "ואתם פרו ורבו". אמר לו לכן עזאי: יש נאה דורש ונאה מקיים, נאה מקיים ואין נאה דורש. ואתה – נאה דורש ואין נאה מקיים! – אמר להן בן עזאי: ומה אעשה שנפשי חשקה בתורה, אפשר לעולם שיתקיים על ידי אחרים. תניא אידך, רבי אליעזר אומר: כל מי שאין עוסק בפריה ורביה – כאילו שופך דמים, שנאמר "שפך דם האדם" וסמיו ליה "ואתם פרו וגו'". רבי אלעזר בן עזריה אומר: כאילו ממעט הדמות, בן עזאי אומר: וכו'. אמר לו לכן עזאי יש נאה דורש וכו'. תנו רבנן: "ובנחה יאמר שובה ה' רכבות אלפי ישראל"

נשים הלכות אישות פט"ו

א האשה שהרשת את בעלה אחר הנישואין שימנע עונתה הרי זה [ב] מותר.

במה דברים אמורים בשהיו לו בנים שכבר קיים

מצות פריה ורביה אבל אם לא קיים חייב לבעול בכל עונה עד שיהיו לו בנים מפני שהיא מצות עשה של תורה שני פרו ורבו: ב האיש מצווה על פריה ורביה אבל לא האשה. ומאימתי האיש נתחייב במצוה זו מבן שבע עשרה. וכיון שעברו עשרים שנה ולא נשא אשה הרי זה עובר ומבטל מצות עשה. ואם היה עוסק בתורה וטרוד בה והיה מתירא מלישא אשה כדי שלא יטרח במזונות ויבטל מן התורה הרי זה מותר להתאחר. שהעוסק במצוה פטור מן המצוה וכל שכן בתלמוד תורה: ג מי שחשקה נפשו בתורה תמיד ושגה בה כבן עזאי ונדבק בה כל ימיו ולא נשא אשה אין בידו עון והוא שלא יהיה יצרו מתגבר עליו. אבל אם היה יצרו מתגבר עליו חייב לישא אשה ואפילו היו לו בנים שמא יבוא לידי הרהור: ד כמה בנים יהיו לאיש ותתקיים מצוה זו בידו [ג] זכר ונקבה. שני זכר ונקבה בראם.

Rambam Laws of Marriage Chapter 15

הגהות מיימוניות

° [כתב הרמ"ם] ה"ל דלמרינן ולס"ל לו ננמוד לימוד ולח"כ
ש"ל ש"ל קננה לנמוד לימוד לא ידענא שלל יתכן שיתבטל מצוה ורביה
כל ימיו שלל מלינו זה הלל כבן עזאי שחשקה נפשו בתורה ע"כ]:

Midrash Rabbah Bereishis

דבר אחר: אמר רבי עזריה בשם רבי יהודה בר סימון: כך היו אנשי דור הפלגה עושים: [ש]היה [כל] אחד מהם לוקח לו שתיים - אחת לפריה ורביה, ואחת לתשמיש. זו שהיתה לפריה ורביה היתה יושבת כאלו אלמנה בחייה; וזו שהיתה לתשמיש, היתה משקה כוס של עקרון, שלא תלד, והיתה יושבת אצלו מקשטת כזונה. והוא דכתיב:

שם האחת 'עדה', דעדה [התרחק] ממנה ושהיתה לפריה ורביה, 'ושם השנית 'צלה', שהיתה יושבת בצלו. (עיין רש"י [בראשית רבה כג, ב])

"רעה עקרה לא תלד, ואלמנה לא ייטיב" [איוב כד, כא]. תדע לך שכן, שהרי הפרור [הפשר] שבהן היה למך, ולקח שתי נשים. והוא דכתיב: "ויקח לו למך שתי נשים,

על מתכונתם¹⁹. והעדות הברורה כמעשה בראשית: "ויהיו שניהם ערומים האדם ואשתו ולא יתבוששו" (בראשית ב, כה), כל זה קודם שחטאו, לפי שהיו עסוקים במושכלות, וכל כוונתם לשם שמים, ולא היו כלי המשגל בעיניהם רק כעיניים או כידים וכשאר אברי הגוף²⁰. אמנם כשנטו אחרי ההנאות הגופניות ולא נתכוונו לשם שמים, אמר עליה: "וידעו כי עירומים הם" (שם ג, ז)²¹. כי כאשר הידים בעת שהן כותבות ספר תורה נכבדות הן, ומשובחות ונשגבות, ואם עושות הן נבלה מן הנבלות, מגונות הן, כך היו כלי המשגל לאדם ולאשתו קודם שחטאו ואחרי שחטאו... נמצא שה' יתברך, כל דרכיו משפט, טהרה ונקיות, והכיעור בא מצד פעולות האדם. על זה אמר שלמה: "אשר עשה האלהים את האדם ישר והמה בקשו חשבונות רבים" (קהלת ז, כט), כלומר אין בכל אברי האדם מצד הבריאה דבר קלקול או כיעור, כי הכל בחכמה עלינו, דבר מתוקן ומקובל, אבל האדם בהיותו חוטא, מביא כיעור לדברים שלא היה בהם כיעור ודופי מתחילה.

והנה, סוד ה"ידיעה", שאני מרמז לך, הוא סוד היות האדם כלול בסוד החכמה, תבונה ודעת. האדם הוא סוד החכמה²², והאשה היא סוד התבונה²³, והחיבור הטהור הוא סוד הדעת²⁴. וזהו סוד [חיבור] איש ואשה בדרכי הקבלה הפנימית. אם כן הנה החיבור הוא ענין עילוי גדול כשהוא כפי הראוי...

Igeret ha-Kodesh, ch. 2: It should be noted that marital intercourse can occur in one of two ways. The first way is proper,⁷ and let no one think there is anything unseemly or disreputable about it. Indeed such intercourse is called "knowledge,"⁸ as in "Elkanah knew Hannah his wife" (I Sam. 1:19), and not without reason. When the seed is drawn forth in holiness and purity, it comes from the source of knowledge and understanding, which is the brain.⁹ Were it not for the sacred dimension of this act, it would not have been called "knowledge."¹⁰

Rambam was wrong in *Moreh ha-Nevukhim*, when he praised Aristotle for defining the sense of touch as shameful to us.¹¹ Heaven forbid! The Greek's¹² statement was untrue, containing a veiled trace of unbelief.¹³ Had the Greek *Aher*¹⁴ believed that the world was created as an act of (Divine) will,¹⁵ he would not have spoken the way he did.

We, however, who possess the holy Torah, believe that God created everything as His wisdom decreed and that nothing He created was shameful or unseemly. If we say intercourse is shameful, then the reproductive organs are shameful too.¹⁶ Yet God "made them and established them" (Deut. 32:6), and He did not create anything with a blemish or shortcoming. Otherwise His actions would be less than perfect, whereas the greatest of Prophets (Moses) declared, "The Rock, His work is perfect" (*ibid.* 32:4)...

Indeed, God, in Whose pure outlook evil has no room, corruption and shame are likewise absent. He created man and woman, and He created all their limbs and prepared them to suit their function.¹⁷ This is clearly evident in Gen. 2:25 thus: "Both were naked, Adam and his wife; they were not ashamed."

All this happened before they sinned, when they were preoccupied with spiritual matters and all their intentions were pure. They viewed their reproductive organs as not

דע, כי חיבור האדם אל אשתו נחלק לשני דרכים⁷. הדרך האחד הוא ראוי⁸. אל יחשוב האדם כי בחיבור הראוי יש גנאי וכיעור. חלילה מזה! כי החיבור נקרא "ידיעה"⁹ ולא לחינם נקרא ידיעה, כאמר: "וידע אלקנה את חנה אשתו" (שמואל א א, יט). והסוד: טיפת הזרע כשתהיה נמשכת בקדושה ובטהרה, נמשכת ממקום הדעה והבינה שהוא המוח¹⁰, וידוע שאילו לא היה בדבר קדושה גדולה, לא היו קוראים לחיבור ידיעה¹¹.

ואין הדבר כאשר סבר הרב ר' משה ז"ל¹² במורה הנבוכים בהיותו משבח לאריסטו על מה שאמר כי חוש המישוש הוא חרפה לנו¹³. חלילה, חלילה! אין הדבר כמאמר היווני¹⁴, לפי שיש במאמרו זה שמץ מינות שאינו מורגש¹⁵, שאילו היה מאמין שהעולם מחודש בכונה¹⁶, לא היה אומר כך היווני ה"אחר"¹⁷.

אבל אנו, בני בעלי תורה הקדושה, מאמינים שהשם יתברך ברא הכל כפי שגזרה חכמתו, ולא ברא דבר שיהיה בו גנאי או כיעור, שאם נאמר כי החיבור הוא דבר של גנאי, הנה כלי המשגל הם כלי הגנות¹⁸. הרי ה' יתעלה הוא בראם, ככתוב: "הוא עשך ויכוונך" (דברים לב, ו)... ואם כלי המשגל הם דברי גנאי, איך ברא ה' יתברך דבר שיש בו מום, גנות או חסרון? נמצא שאין פעולותיו תמימות, והרי אדון הנביאים מכריז ואומר: "הצור תמים פעלו" (שם לב, ד)... אבל הענין הוא, כי ה' יתברך, טהור עינים מראות ברע, אין לפניו קלקול או גנאי, והוא ברא איש ואשה, וברא כל אבריהם, והכינים

different from eyes, hands or any other limb.¹⁸

When, however, they turned to physical pleasures without pure intent, "They knew that they were naked" (Gen. 3:7).¹⁹ Just as hands writing a Torah scroll are honorable, exalted and

praiseworthy, and hands doing a despicable act are shameful, so were Adam and Eve's reproductive organs before and after they sinned...

Thus, all God's works are just, pure and clean, whereas that which is objectionable stems from human action. Thus King Solomon said, "God made man upright, but they have sought out many inventions" (Eccles. 7:29). Accordingly, as created, there is nothing corrupt or indecent about any of the human limbs. All were created perfectly, as required, with Supreme wisdom. Man, however, being a sinner, renders unworthy that which had been unobjectionable to begin with.

In mystical terms, the "knowledge" I refer to results when man, whose symbol is wisdom,²⁰ and woman, whose symbol is understanding,²¹ unite in purity.²² Thus, union in marriage is an exalted act when performed in the proper context...

Indeed, legitimate marital union re-enacts the mystery of the creation of Heaven and Earth.²³ Thus, "The saying of the Lord, Who stretched forth the heavens, laid the foundation of the earth and formed the spirit of man within him" (Zech. 12:1). This is the mystical significance of God's declaration, "Let us make man in our image and likeness" (Gen. 1:26); it reveals the Divine partnership in human reproduction, whereby our physical constitution proceeds from the parents but God implants the soul...

Having outlined the primary kind of marital union, I shall now refer to the second kind, which is its opposite. When a man's intentions are impure, his resultant seed is a putrid drop, wherein God has no part, and he is considered to have "corrupted his way on earth" (Gen. 6:12).²⁴ This is meant by "Be holy unto Me for I am holy" (Lev. 20:26).²⁵